

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Enerstar s. r. o. v likvidaci**, se sídlem Perucká 2482/7, Praha 2, zastoupen JUDr. Ing. Janem Vychem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2018, č. j. 29 A 23/2016 - 96,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 10. 2018 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 18. 1. 2016, č. j. 06906-23/2014-ERU (dále též „napadené rozhodnutí“).

[2] Napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad a zároveň potvrzeno rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15. 10. 2015, č. j. 06906-17/2014-ERU. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně žalobce shledal vinným ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, za což mu uložil dle § 16 odst. 4 písm. b) téhož zákona pokutu ve výši 1 089 045 Kč a dále dle § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu spočívající v povinnosti vystavit odběratelům tepelné energie v lokalitě „Kroměříž“ opravné vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 do 30 dnů od právní moci rozhodnutí tak, aby tato nezahrnovala neoprávněné náklady zahrnuté do výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 a doložit splnění této povinnosti žalovanému.

[3] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Uvádí, že kroky, které má dle napadeného rozsudku učinit, jsou nevratné, resp. vratné se značnými obtížemi. Stěžovatel je v současné době v likvidaci a splnění povinností stanovených rozsudkem by znamenalo vrátit proces likvidace

společnosti zpět na začátek, nutnost sestavit novou zahajovací rozvahu a teoreticky i povinnost podat insolvenční návrh, což by představovalo nevratnou újmu. Na druhou stranu, žádná třetí osoba nebude dotčena tím, když bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí kasačního soudu. Odkladný účinek by byl praktický i z pohledu státu, který by nemusel vracet neoprávněně uhrazenou pokutu a platit nárok na náhradu škody v případě, že by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhověl. Současně by vznikla škoda i odběratelům, se kterými by měl provést nové vyúčtování, neboť i ti by jej museli vracet. S ohledem na komplikovanost případného vracení právního postavení stěžovatele do původního stavu v případě zrušení napadeného rozsudku a rozhodnutí žalovaného soudem a na to, že odložením právních účinků napadeného rozsudku není dotčena žádná třetí osoba, má stěžovatel za to, že jsou u něj splněny podmínky § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), resp. § 73 odst. 2 s. ř. s. proto, aby soud odkladný účinek kasační stížnosti přiznal.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného použití § 73 odst. 2 až 5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy.

[7] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatel v posuzované věci prokázal, že by mu v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu a napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma než žalovanému, a to i z důvodu probíhající likvidace společnosti, do které by výkon rozhodnutí citelně zasáhl. Přiznání odkladného účinku se jeví jako vhodné řešení i s ohledem na ochranu práv třetích subjektů (odběratelů). Zatímco jeho přiznáním třetím osobám žádná újma nevznikne, naopak jeho nepřiznáním jim určitá újma vzniknout může. Rovněž nebyl shledán rozpor s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud zohlednil rovněž skutečnost, že i krajský soud přiznal žalobě stěžovatele odkladný účinek, přičemž žalovaný ve svém vyjádření k žalobě považoval přiznání odkladného účinku za vhodný nástroj na ochranu práv stěžovatele a jeho odběratelů. Konstatoval rovněž, že nenastává žádný rozpor s veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že v případě stěžovatele jsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

[8] Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky napadeného rozsudku, jakož i účinky předcházejících správních rozhodnutí. Tímto

pokračování

usnesením Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu